

La utilització de l'homofòbia com a TÀCTICA MILITAR

Estava llegint un article a la pàgina web de la CNN que comentava les imatges dels presoners de l'Iraq mentre eren torturats i fins a quin punt aquestes imatges han impactat el món per la seva brutalitat, però també per la seva sexualitat descarada.

És veritat: no només es tracta d'homes forçats a estar nus. Van ser obligats a realitzar actes reals o simulats de relacions sexuals anals, de fel·lació o de masturbació. En aquest cas l'integrisme islàmic és utilitzat per l'integrisme catòlic conservador nord-americà. L'homofòbia de l'exèrcit nord-americà no és sorprenent, però la utilització de l'homofòbia com a tàctica militar arriba a un nou nivell de perversitat. Els homes gais som testimonis de l'ús de l'homosexualitat com a estratègia de degradació a la presó d'Abu Graib a l'Iraq, atès que ser gai implica pertànyer a una identitat i una cultura, i, siguem sincers, tenim certa addició a la descripció d'un acte sexual.

És difícil per a un home gai occidental entendre de manera plena la desgràcia que això significa per als presoners iraquians, que, sense alternativa, han estat educats feroçment sota les lleis religioses islàmiques. Això no vol dir que les relacions sexuals entre homes no existeixin en les societats islàmiques. La vergonya ve de la identitat gai, no de l'acte sexual en si mateix. Mentre un home no accepti el rol passiu al tenir relacions sexuals amb un altre home, no existeix vergonya en la conducta. Els presoners no només van ser maltractats de manera física, sinó que també van ser acusats de ser homosexuals, cosa que és una degradació molt més gran, tant si són gais com si no.

Sembla que finalment l'Administració masclista/catòlica/sexista de Bush s'ha pres el seu temps per aprendre les creences islàmiques fonamentals.

Desafortunadament, ha utilitzat aquest coneixement per desenvolupar una política que està degradant completament tant les víctimes com la ciutadania als Estats Units, que es veu com l'enemic

integrat davant els ulls del món.

Un dels aspectes estranys de les fotos és la participació activa, fins i tot divertida, de dones en aquest procés. Per exemple, una soldat amb el polze cap amunt enfront del cos degradat d'un home o posant com una turista davant d'una pila de cossos masculins. Donen una nota extra d'horror davant els ulls d'homes gais que intentem observar les imatges. La idea que les soldats són capaces, tant com els homes, de tals atrocitats ens desorienta als homes gais que tendim a pensar que les dones són les nostres aliades naturals. És una llàstima que les dones, que han treballat tant, i treballen, per ser acceptades a la societat com iguals fossin participants de primer ordre en aquests actes de tortura.

Evidenciar que la identitat gai és utilitzada com una forma extrema de tortura ha provocat rebuig a nivell mundial. És una experiència degradant per a nosaltres, que vivim en el món suposadament més avançat d'Occident. Per als homes i les dones gais que hi ha a l'exèrcit, siguin del país que siguin, ha de provocar una gran vergonya. Els homes gais hem de situar-nos a l'avantguarda de les protestes contra els crims de guerra, una guerra, aquesta de l'Iraq, que juga perversament amb el xoc de religions entre la catòlica —en aquest cas nord-americana— i la islàmica, perquè tots finalment pagarem el preu que la nostra sexualitat sigui estigmatitzada encara més.